

नाम् R. 4,44,10. °समिलता R. SCHL. 2,50,14.

संमार्ग (von 1. मर्द् mit सम् m. 1) *das Wischen, Reinigung* Comm. zu TBr. 3,497,14. 500,1. zu Kārt. Ča. 2,6,46. fg. 50. pag. 190,18. 503,21. वेदि^० KUMĀRAS. 1,61. — 2) *Wisch, Grasbüschel* (mit welchem das Brennholz umwunden wird) Āc. Ča. 1,3,28.3,1,13. Schol. zu Kārt. Ča. 227,20. fg.

संमार्जक (wie eben) 1) adj. a) *kehrend, reinigend; Kehrer* H. 363, Schol. गृहादि^० KULL. zu M. 7,126. — b) = बङ्गधन्यार्जक H. 363, Schol. — 2) m. *Besen* ČABDAR. im ČKDR.

संमार्जन (wie eben) 1) n. a) *das Abreiben, Wischen, Kehren, Reinigen* RATNAM. im ČKDR. Kārt. Ča. 5,5,6. 14. Lāt. 1,12,20. 2,3,16. 8,15. M. 5,124. MBH. 12,7002. HARIV. 7908. R. 2,33,20 (21 Gora.). 71,34. वेद्यम्^० MÄRK. P. 35,16. Verz. d. Oxf. H. 11,a,16. fg. 16,a,9. 30,b,48. 83, a,20. 85,a,45. b,16. BHAG. P. 7,11,26. गृहसंमार्जनकर्त्तरु^० PĀNKAT. 26,22. 27,5. 116,21. अग्नि^० Comm. zu Āc. Ča. 1,3,28. — b) *Wisch; Spitzen und Wurzeln des Darbha-Grases, vom Besen (वेद)* abgeschnitten, welche zum Reinigen der Löffel u. s. w. dienen, TS. Comm. 1,169,16. TBr. 3,3,1,2. स्त्रुक्षमं २,1. Kārt. Ča. 2,6,50. 8,6,31. — c) *an Schüsseln u. s. w. haftende Reste, die abgewischt werden:* अवचिकिर्संमार्जनजलाशिनः MÄRK. P. 31,12. — 2) f. फूल *Wisch, Besen* (aus zähen Gräsern und Stängeln) AK. 2,2,18. H. 1016. HALAJ. 2,147. KRISH. 7,21. SĀMK. K. 2,b,3. KULL. zu M. 3,68.

संमार्ष्ट (wie eben) f. *Reinigung:* ब्राणादि^० H. an. 2,90.

संमित 1) adj. s. u. 3. मा mit सम् प्राण^० *lieb wie das eigene Leben* MÄRK. P. 90,1. — 2) m. N. pr. eines mythischen Wesens JÄGN. 1,284. — 3) n. प्राप्तपेश्चतुर्लिंगसंमितम् und प्राप्तपेश्चयच्छिंशत्संमितम् Namen von Sāman Ind. St. 3,224, a.

संमितिल n. in der Rhetorik durchgängiger Parallelismus: यावदर्थपदत्वं तु संमितिलमुदाहृतम् PRATĀPAR. 69,a,8. Beispiel: काकतीयनरेन्द्रस्य कीर्तिचन्द्रनवर्चनम् । दिग्ङ्नावितन्वत्ति वतंसीकृततदुणाः ॥

संमिति (von 3. मा mit सम्) f. *Gleichstellung* P. 4,4,135.

संमिमिद्धु (vom desid. von मर्द् mit सम्) adj. *zu zerdrücken —, zu zermalmen beabsichtigend* MBH. 8,866 nach der Lesart der ed. Bomb. संमिमानपिषु (von desid. des caus. von मन् mit सम्) adj. *zu ehren beabsichtigend:* वीराम MBH. 7,1641.

संमिश्र (2. सम् + मिश्र) adj. (f. आ) *gemischt, vermischt:* संमिश्राभ्यान Vermischtes Verz. d. Oxf. H. 123,a,43. fg. *gemischt —, im Verein mit, sich berührend mit* (instr. oder im comp. vorangehend): उद्केन R. ed. Bomb. 6,113,119. BHAR. NĀTJAČ. 19,104. संमिश्रा या चतुरदश्या अमावास्या भवेत्क्षित् TITIŚĀDIT. im ČKDR. पिण्डाकसंमिश्रमशनम् MBH. 13,5518. MÄRK. P. 15,21. Schol. zu P. 6,2,154. SIDDH. K. zu P. 2,1,31. कात्तासंमिश्रेन् MILĀT. 1. केसरोत्कर० (वदन) *behaftet mit* MBH. 3,11150. विसर्ग^० *versehen mit* ČAUT. 2.

संमिश्रण (von मिश्रय mit सम्) n. *das Hineinmischen —, mengen:* घ-पद्धत्य^० KULL. zu M. 7,195.

संमिश्र adj. = संमिश्र *sich verbindend, sich mischend, im Verein mit* (instr. und loc.) RV. 4,7,2. तत्त्विषीभिः 64,10. पञ्चः 2,36,2. अथा 7,56,6. धेनुभिः 9,61,21. यः संमिश्रा लृयाः 8,33,4. 1,166,11. प्रमे संमिश्रा: पृष्ठतीर्थ्युत 3,26,4. 8,50,18. संमिश्रा अग्निरा ज्ञिधति द्वेवान् 10,6,4.

संमीलन (von मील् mit सम्) n. 1) *das Schliessen (der Augen): नयनं* SUÇA. 1,158,18. मनःसंमीलनं निन्दा Einstellung der Thätigkeit des M. DAÇAR. 4,21. चेतःसंमीलनं निन्दा SĀH. D. 185. — 2) *vollständige Verfinsternung* GĀNT. KĀNDRAGR. 16. 19. SŪBJAGR. 16. — Vgl. निनीलन.

संमील्य (wie eben) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,242, b. संमील्योत्तरं n. desgl. ebend.

1. संमुख (2. सम् + मुख) n. 1) *ein zugekehrtes Gesicht* P. 5,2,6. Davon a) acc. संमुखम् α) *entgegen (kommen u. s. w.)* SPR. (II) 2356 (Conj. für संमुखे). KATHĀS. 26,116. 63,110. MÄRK. P. 43,21. RĀGA-TĀR. 5,146. mit gen. KATHĀS. 48,33. 78,22. 85,73. PĀNKAT. 238,23. आत्मनः संमुखं नित्यं य (ein Weber) आकर्षति zu sich heran SPR. (II) 3985. — β) *in's Gesicht:* संमुखं नैव पश्यति SĀH. D. 59,1. — γ) *gegenüber:* पुरुषे तेन सं^० KATHĀS. 44,150. vor Jmdes Augen MBH. 12,4284. *in Gegenwart von* (gen.) SADDH. P. 4,23,a. — b) loc. संमुखे α) *gegenüber, davor, in Gegenwart von* MBH. 12,4272. SĀH. D. 59,17. दासजनस्थापि — नाशकत्संमुखे स्थातुम् so v. a. *in's Gesicht sehen* KATHĀS. 4,70. — β) *entgegen:* इग्राम संमुखे तस्य MÄRK. P. 108,5. न बूबू तदा कश्यव्युपत्सोरस्य संमुखे setzte sich entgegen R. 7,28,5. — Am Anfang einer comp. ohne Flexionszeichen in der Bed. von संमुखम् *entgegen:* संमुखायात SPR. (II) 3246. संमुखायात KATHĀS. 10,153. *in's Gesicht:* दर्शन KĀUBĀP. 18. — 2) *Beginn, Anfang:* स्थितौ पैवनसंमुखे (संमुखी die neuere Ausg.) HARIV. 9104.

2. संमुखै (wie eben) adj. (f. ई und आ) 1) *Jmd (gen.) das Gesicht zuwendend* TRIK. 3,1,16. SĀH. D. 60,10. वैरिमगा यस्य नैवाससंमुखा क्वचित् KATHĀS. 27,138. अधावत् — यस्य संमुखः *ihm entgegen* 47,87. Verz. d. OXF. H. 51,1,6 (f. आ). KATHĀS. 84,29 (अ०). PĀNKAT. 36,16. 125,15. संमुखो यु उत्तरेन 104,15. 169,12. 240,13. वटपादपंसमुखो गच्छति गृह औ ल 104,17. मदाननसंमुखी ČAK. 30. *zugewandt, zugekehrt von Unpersönlichem* ČAT. BR. 3,9,2,3. KĀRT. ČA. 9,1,5. GIT. 12,21. PĀNKAT. 218,2. स्वसंमुखी (कौरे) Verz. d. OXF. H. 202,b,30. — 2) *zeitlich zugekehrt so v. a. im Beginn von — stehend:* स्थितौ पैवनसंमुखो HARIV. 9104 nach der Lesart der neueren Ausg. — 3) *zugeneigt:* das Volk AIT. BR. 8,25. mit gen. der Person MÄRK. P. 73,6. vom Schicksal KATHĀS. 104,195. SPR. (II) 386. *geneigt zu:* प्रसाद० PĀNKAT. 25,21 (संमुख गेद्र.) = ed. orn. 22,12. — 4) *bedacht auf:* प्रुमकमणी ČATR. 2,17. स्वरैक० KATHĀS. 12,171. देवत्यागैक० 16,51. 38,92. — संमुखे नेत्राम् MBH. 101 fehlerhaft für मनुखेनेत्राम्. Vgl. अभिं.

संमुखिन् m. Spiegel ČABDĀRTHAK. bei WILSON.

संमुखीकर० (2. संमुख + 1. कर०) *gegenüberstellen:* सौमित्रिणा वाणीः ऋकृतः so v. a. zur Zielscheibe der Pfeile gemacht RĀGHAVĀP. 12,21.

संमुखीन (von 1. संमुख) adj. *zugekehrt* P. 5,2,6. H. 1437. so v. a. *zugeneigt:* संमुखीनो हि इयो रन्धप्रकाशिणाम् RĀGH. 15,17. Davon nom. abstr. ऋत् n. *das Zugekehrtsein* KULL. zu M. 4,52. *das Gegenüberstehen, Gegenwart* SĀH. D. 107,18.

संमुखीभू (2. संमुख + 1. भू) *sich gegenüber —, sich entgegen stellen:* भूय पृथ्यामानः KULL. zu M. 7,89.

संमूढ़ s. स्वाडु०

संमूढ़ s. u. 1. मुक्त् mit सम्. Davon nom. abstr. ऋता f. *der Zustand, da man kein klares Bewusstsein hat:* ऋता यपी KATHĀS. 105,13. ऋत् n. dass.